KENDELSE AFSAGT AF DOMSTOLENS PRÆSIDENT
24. oktober 2001 *

I sag C-186/01 R,

angående en anmodning, som Verwaltungsgericht Stuttgart (Tyskland) i medfør af artikel 234 EF har indgivet til Domstolen for i den for nævnte ret verserende sag,

Alexander Dory

mod

Bundesrepublik Deutschland,

at opnå en præjudiciel afgørelse vedrørende fortolkningen af artikel 2 i Rådets direktiv 76/207/EØF af 9. februar 1976 om gennemførelse af princippet om ligebehandling af mænd og kvinder for så vidt angår adgang til beskæftigelse, erhvervsuddannelse, forfremmelse samt arbejdsvilkår (EFT L 39, s. 40),

* Processprog: tysk.

har

DOMSTOLENS PRÆSIDENT

afsagt følgende

Kendelse

1 Ved kendelse af 4. april 2001, indgået til Domstolen den 30. april 2001, har Verwaltungsgericht Stuttgart i medfør af artikel 234 EF forelagt et præjudicielt spørgsmål vedrørende fortolkningen af artikel 2 i Rådets direktiv 76/207/EØF af 9. februar 1976 om gennemførelse af princippet om ligebehandling af mænd og kvinder for så vidt angår adgang til beskæftigelse, erhvervsuddannelse, forfremmelse samt arbejdsvilkår (EFT L 39, s. 40).

2 Spørgsmålet er blevet rejst under en sag mellem Alexander Dory og Forbundsrepublikken Tyskland. Alexander Dory anlagde sagen for den nationale ret med det formål at få fastslået, at han ikke lovligt kan tvinges til værnepligtstjeneste. Han har med henvisning til dom af 11. januar 2000, sag C-285/98, Kreil (Sml. I, s. 69), gjort gældende, at en ordning som den, der er fastsat i artikel 12a, stk. 1, i den tyske grundlov, hvorefter aftjening af værnepligt er obligatorisk for mænd, er i strid med fællesskabsretten, navnlig med princippet om ligebehandling af mænd og kvinder, og udgør en ulovlig forskelsbehandling af mænd.

3 Under disse omstændigheder har Verwaltungsgericht Stuttgart besluttet at udsætte sagen og forelægge Domstolen følgende præjudicielle spørgsmål:

»Er det i strid med fællesskabsretten, at den tyske værnepligt kun omfatter mænd?«

4 Ved skrivelse indgået til Domstolens Justitskontor den 28. september 2001 har Alexander Dory anmodet Domstolen om i medfør af artikel 243 EF at afsige kendelse om, at Forbundsrepublikken Tyskland skal udsætte gennemførelsen af en af Kreiswehrersatzamt Schwäbisch Gmünd (distriktskontoret for session) truffet afgørelse af 24. september 2001, hvorved sagsøgeren er blevet indkaldt til aftjening af værnepligt fra den 5. november 2001 (herefter »den anfægtede afgørelse«), indtil Domstolen har afsagt dom i den præjudicielle sag.

5 For det tilfælde, at Domstolen ikke anser sig for kompetent til at fastsætte et sådant påbud, har Alexander Dory fremsat begæring om, at Domstolen skal foranledige, at der bevilges ham en udsættelse med gennemførelsen af den anfægtede afgørelse.

6 Det bemærkes indledningsvis, at Domstolen ikke inden for rammerne af den præjudicielle forelæggelsesprocedure har kompetence til at tage en påstand om foreløbige forholdsregler under påkendelse.

7 I henhold til artikel 242 EF og 243 EF samt procesreglementets artikel 83 kan Domstolen træffe foreløbige afgørelser om, for det første, begæringer om udsættelse af gennemførelsen af en retsakt, når der er anlagt sag til prøvelse af denne ved Domstolen, og, for det andet, andre foreløbige forholdsregler, hvorom der er indgivet begæring af en part i en sag, som verserer for Domstolen, og som vedrører denne sag.

8 Disse bestemmelser omhandler ikke den præjudicielle procedure, der er baseret på en klar adskillelse mellem de funktioner, der tilkommer de nationale retter og Domstolen, idet Domstolen kun har kompetence til at træffe afgørelse om fortolkningen eller gyldigheden af fællesskabsbestemmelser, hvis anvendelse der er spørgsmål om i en sag, der verserer for en national ret, mens afgørelsen af sagen vedbliver med at henhøre under den nationale rets enekompetence (jf. dom af 15.11.1979, sag 36/79, Denkavit Futtermittel, Sml. s. 3439, præmis 12, af 10.3.1981, forenede sager 36/80 og 71/80, Irish Creamery Milk Suppliers

Association m.fl., Sml. s. 735, præmis 5 og 7, samt, vedrørende en interventionsbegæring inden for rammerne af en præjudiciel procedure, kendelse af 26.2.1996, sag C-181/95, Biogen, Sml. I, s. 717, præmis 5).

9 Der er ved artikel 234 EF indført et direkte samarbejde mellem Domstolen og de nationale retter inden for rammerne af en procedure, som ikke er en partsprocedure, som udgør et led i en sag, der verserer for den nationale ret, og hvori parterne ikke har noget initiativ, idet de alene opfordres til at udtale sig inden for de retlige rammer, der er afstukket af den nationale ret (jf. dom af 9.12.1965, sag 44/65, Singer, Sml. 1965-1968, s. 137, org.ref.: Rec. s. 1191, på s. 1199, af 1.3.1973, sag 62/72, Bollmann, Sml. s. 269, præmis 4, og af 10.7.1997, sag C-261/95, Palmisani, Sml. I, s. 4025, præmis 31).

10 På grund af den væsentlige forskel mellem partsproceduren og den i artikel 234 EF omhandlede procedure, som er et led i en retssag, kan man ikke i mangel af en udtrykkelig bestemmelse udstrække de regler, der er foreskrevet udelukkende for partsproceduren, til den præjudicielle procedure (jf. med hensyn til sagsomkostninger, Bollmann-dommen, præmis 5).

11 Domstolen har allerede vedrørende foreløbige forholdsregler fastslået, at det i medfør af det i artikel 10 EF angivne princip om samarbejde er medlemsstaternes nationale retter, der skal sikre borgerne den retsbeskyttelse, som følger af fællesskabsrettens direkte virkning (jf. dom af 19.6.1990, sag C-213/89, Factortame m.fl., Sml. I, s. 2433, præmis 19).

12 Det følger særligt af Domstolens praksis, at den nationale ret i medfør af fællesskabsretten må have adgang til at anordne foreløbige forholdsregler i sager vedrørende begæringer, som støttes på fællesskabsretten, og at den foreløbige retsbeskyttelse, som fællesskabsretten sikrer parterne i sager ved de nationale domstole, ikke kan være forskellig, alt efter om det gøres gældende, at nationale retsregler er uforenelige med fællesskabsretten, eller at afledede fællesskabsretsakter er ugyldige (jf. dom af 21.2.1991, forenede sager C-143/88 og C-92/89,

Zuckerfabrik Süderdithmarschen & Zuckerfabrik Soest, Sml. I, s. 415, præmis 19 og 20).

13 Det følger af det anførte, at det er åbenbart, at Domstolen ikke har kompetence til at antage den begæring om foreløbige forholdsregler, som er fremsat af Alexander Dory, til realitetsbehandling. Begæringen skal derfor afvises.

På grundlag af disse præmisser

kender

DOMSTOLENS PRÆSIDENT

for ret:

Begæringen om foreløbige forholdsregler afvises.

Således bestemt i Luxembourg den 24. oktober 2001.

R. Grass

Justitssekretær

G.C. Rodríguez Iglesias

Præsident